

РЕШЕНИЕ

№ 856

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в закрито заседание на 08.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **315** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение № 11806/20.11.2025 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 4803/2024 г. на ВАС делото е изпратено на АССГ за допълване на решение № 1640/13.3.2024 г., постановено по адм.д. № 315/2023 г.

Настоящият състав намира, че не е необходимо провеждане на открито съдебно заседание с призоваване на страните – каквато преценка е предвидено да се извърши в нормата на чл. 176 АПК.

Доколкото инициативата за допълване е на съда /ВАС/ следва да се приеме, че не е необходимо да се уведомява насрещната страна. В случая са налице предпоставките по чл. 176 АПК за постановяване на такова допълнително решение, предвид цитираното по-горе определение на ВАС.

С това определение е прието, че с РА са установени:

- 1) задължения по ЗДДС в общ размер 78 625.69 лв. и лихви – 10 952.47 лв. и
- 2) задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 22 150.47 лв. и лихви – 3 169 лв., в т. ч. лихви в размер на 1 199.91 лв. по чл. 89 ЗКПО за периода от 16 април до 31 декември 2020 г. върху недекларирани и невнесени авансови вноски в размер на 16 612.87 лв. Общият размер на установените с РА задължения е 114 897.63 лв.

С жалбата против РА по административен ред „ДИ РУСТИК“ ЕООД обжалва акта изцяло, като

изрично посочва размера на задълженията, установени с него - 114 897.63 лв.

Допълнителните задължения за корпоративен данък за 2020 г., установени с РА, са в размер на 22 150.50 лв. и лихва – 1 969.09 лв. в резултат на преобразуване на финансовия резултат с непризнати разходи в общ размер 209 067.90 лв. по фактури, издадени от „ПРАЙМ МУВЪР“ ЕООД и „ЕУРОТРИНИСТОР“ ЕООД.

Допълнителните задължения за ДДС и лихви в резултат на непризнато право на данъчен кредит по фактурите от „ПРАЙМ МУВЪР“ ЕООД и „ЕУРОТРИНИСТОР“ ЕООД са установени за данъчните периоди м. април, м. юни - м. август, м. октомври и декември 2020 г. и м. март 2021 г. За данъчните периоди м. ноември 2020 г., м. януари 2021 и м. февруари 2021 г. са установени задължения за ДДС и лихви в разпоредителната част на акта в резултат на деклариран и невнесен ДДС. За данъчните периоди м. май и м. септември 2020 г. няма установени задължения.

С решението си решаващият орган е приел за допустима жалбата, касаеща данъчните периоди м. ноември 2020 г., м. януари 2021 и м. февруари 2021 г., и е потвърдил изрично акта в тази част. Прекратил е производството по жалбата само в частта ѝ за данъчните периоди м. май и м. септември 2020 г. Потвърдил е РА и в оспорената му част относно установените задължения по ЗКПО и съответната лихва.

С жалбата си до АССГ е прието, че „ДИ РУСТИК“ ЕООД отново обжалва РА изцяло – за корпоративен данък в размер на 22 150.50 лв. и лихва – 1 969.09 лв. и лихвите за авансовите вноски – 1 199.91 лв., както и за дължим ДДС в размер на 78 625.69 лв. и лихви - 10 952.47 лв.

В мотивите на решението си АССГ приема, че дружеството обжалва РА в частта му на установените с него задължения за корпоративен данък в размер на 20 906.79 лв. ведно със съответните лихви – 1 969 лв. в резултат на непризнатите разходи по фактурите, издадени от „ПРАЙМ МУВЪР“ ЕООД и „ЕУРОТРИНИСТОР“ ЕООД, както и в частта му на установените задължения по ЗДДС в резултат на непризнато право на данъчен кредит по тези фактури в общ размер 65 146.90 лв. за данъчните периоди м. април, м. юни - м. август, м. октомври и декември 2020 г. и м. март 2021 г. С диспозитива на решението си отхвърля жалбата в тази част.

Прието е, че съдът не се е произнесъл по допустимостта на жалбата и по законосъобразността на РА в частите му, установяващи: лихви за авансовите вноски – 1 199.91 лв. и задълженията за ДДС и лихви данъчните периоди м. ноември 2020 г., м. януари 2021 и м. февруари 2021 г. Макар в решението на решаващия орган да не са изложени мотиви във връзка с тези части от жалбата на дружеството, то съгласно чл. 156, ал. 1 ДОПК РА може да се обжалва пред съда в частта му, в която не е отменен от решаващия орган, и на основание чл. 156, ал. 2 ДОПК не може да се обжалва в частта, в която не е обжалван по административен ред.

Прието е, че АССГ не установил какъв е размерът на дължимия ДДС и лихвите във връзка с непризнатото право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ПРАЙМ МУВЪР“ ЕООД и „ЕУРОТРИНИСТОР“ ЕООД, и какъв е размерът на ДДС и лихвите за данъчните периоди м. ноември 2020 г., м. януари 2021 и м. февруари 2021 г.

Неправилно е посочен в мотивите на решението и в неговия диспозитив обжалваният от дружеството размер на корпоративния данък за 2020 г., в резултат на което липсва произнасяне по

жалбата му за разликата над 20 906.79 лв.

Настоящият състав на АССГ, като взе предвид оспорения РА, както и мотивите на определението на ВАС, намира следното.

По отношение на задълженията по ЗДДС.

Установява се, че за м. ноември 2020 г., както и м. януари и м. февруари 2021 г. са определени лихви върху декларираните, но невнесени задължения по ЗДДС. Така на стр. 23 от РД са изложени мотиви, че

за данъчен период м. ноември 2020 г. е деклариран ДДС за внасяне, но не е внесен ДДС от 98,34 лв. Определени са лихви в размер на 12,29 лв.;

за данъчен период м. януари 2021 г. е деклариран ДДС за внасяне, но не е внесен ДДС от 617,91 лв. Определени са лихви в размер на 66,43 лв.

за данъчен период м. февруари 2021 г. е деклариран ДДС за внасяне, но не е внесен ДДС от 903,91 лв. Определени са лихви в размер на 90,15 лв.

Посочено е, че ревизията приема декларираните данни и резултатът не се променя. Определени са лихви върху невнесените в срок суми.

За посочените периоди не са декларираните доставки по фактури, за които да е прието, че следва да се извършват корекции. Не е приемано, че следва да се извършват корекции по ЗДДС във връзка с непризнатото право на данъчен кредит по фактури, издадени от „ПРАЙМ МУВЪР“ ЕООД и „ЕУРОТРИНИСТОР“ ЕООД. За тези периоди НЕ са издавани и декларираните фактури от посочените доставчици.

Независимо от това и доколкото е прието, че се оспорва целият РА, както и определението на ВАС, следва да се допълни решението на АССГ като се отхвърли жалбата срещу РА в частите, в които е определен ДДС за внасяне за данъчните периоди м. ноември 2020 г., м. януари 2021 г. и м. февруари 2021 г., както и лихви върху тях. Това е така доколкото този ДДС е определен въз основа на подадените от самия жалбоподател справки декларации. Доколкото не се установява да са платени задълженията по тях, то правилно е прието, че се дължат лихви. Размерът им, на основание чл. 162 ГПК следва да се приеме, че е правилно определен от данъчните органи.

По отношение на останалите периоди м. април, м. юни-август, м. октомври и декември 2020 г. и м. март 2021 г., видно от РД и РА се установява, че не следва да се признава данъчен кредит по фактури, издадени от "ПРАЙМ МУВЪР" ЕООД И "ЕУРОТРИНИСТОР" ЕООД, в общ размер от 65145,90 лв. и са начислени лихви върху посочената сума. По отношение на този предмет на РА е налице произнасяне от страна на АССГ в оспореното пред ВАС решение.

Видно от РА са установени за периодите общо задължения за внасяне в размер на 77 005.53 лв. и лихви - 10 952.47 лв. Ето защо и доколкото се оспорва целият РА, то следва да се допълни решението на АССГ, като се отхвърли жалбата срещу разликата доколкото тази разлика е определена въз основа на декларираните от жалбоподателя задължения по ЗДДС, за които не се

установява да са внесени в срок, поради което и се дължат лихви до определения от данъчните размер, на основание и чл. 162 ГПК.

По отношение на задълженията по ЗКПО. Съдът следва да се произнесе и по отношение на корпоративния данък за 2020 г., за разликата над 20 906.79 лв., като се отхвърли жалбата за тази част и за лихви върху нея. Определянето на задълженията по ЗКПО е функция и от допълнително определените задължения по ЗДДС, като съдът се е произнесъл по тази част от спора. Същевременно, предвид оспорването от жалбоподателя, както и предвид указанията на ВАС, следва да се произнесе с допълнително решение по отношение на целия РА, вкл. и по отношение на определените задължения по ЗКПО в частта, в която НЕ са извършвани корекции.

Предвид оспорването от страна на жалбоподателя на целия РА, както и указанията на ВАС следва да бъде допълни решението на АССГ и по отношение на лихви в размер на 1 199.91 лв. по чл. 89 ЗКПО за периода от 16 април до 31 декември 2020 г. върху недекларирани и невнесени авансови вноски в размер на 16 612.87 лв. Жалбата в тази ѝ част е неоснователна доколкото не се установява тези авансови вноски да са внесени в срок, поради което и се дължат лихви за посочения период, които на основание чл. 162 ГПК следва да се приеме, че е правилно определен от данъчните органи.

и лихвите за авансовите вноски – 1 199.91 лв., както и за дължим ДДС в размер на 78 625.69 лв. и лихви - 10 952.47 лв.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение № 1640/13.3.2024 г., постановено по адм.д. № 315/2023 г., както следва

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДИ РУСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт №Р-22221721004756-091-001/16.5.2022 г., в частта, с която са определени задължения:

по Закона за данък върху добавената стойност

за данъчен период м. ноември 2020 г. деклариран ДДС за внасяне, но не внесен ДДС от 98,34 лв., както и лихви в размер на 12,29 лв.;

за данъчен период м. януари 2021 г. деклариран ДДС за внасяне, но не внесен ДДС от 617,91 лв., както и лихви в размер на 66,43 лв.

за данъчен период м. февруари 2021 г. деклариран ДДС за внасяне, но не внесен ДДС от 903,91 лв., както и лихви в размер на 90,15 лв.

за данъчни периоди м. април, м. юни-август, м. октомври и декември 2020 г. и м. март 2021 г., за

разликата между определените общо задължения за внасяне в общ размер на 77 005.53 лв. от една страна и задълженията за ДДС, за които е прието, че следва да се извърши корекция - 65145,90 лв. ДДС, както и лихви - 10 952.47 лв.

по Закона за корпоративното подоходно облагане – в частта, в която са определени задължения за корпоративен данък, за разликите между сумата от 20 906,79 лв. и съответните й лихви – 1969 лв. и сумата от 22 150,50 лв., ведно със съответните лихви – 2744,42 лв.

в частта относно задължения за лихви в размер на 1 199.91 лв. по чл. 89 ЗКПО за периода от 16 април до 31 декември 2020 г. върху недекларирани и невнесени авансови вноски в размер на 16 612.87 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 0,8 % върху сумите, предмет на допълнителното решение.